

(Вечерње новости, 27.4.2010)

За Милорада Додика Резолуција о Сребреници коју је усвојила српска Скупштина, потпуно је необавезујућ документ. Он и његов тим сматрају да је истина другачија, да ће је доказати и да нико неће моћи да је сакрије. Замера Србији што је усвојила акт који, како каже, сугерише геноцид, као и то што други злочини нису једнако третирани. Али, тврди да тај став не значи раздор са матицом, нити са њеним руководством. Српска ће само наставити своју битку за истину јер признавање геноцида њу може да кошта опстанка.

Мислите ли да није касно за другачију слику о Сребреници и да ће неко желети да чује истину до које ви дођете?

- Истина ће се чути и од ње нико неће моћи да окреће главу. Под притиском високог представника, Влада РС натерана је 2004. године да изради извештај о Сребреници у којем је навела чињенице и податке који су се показали нетачним. Приказано је да се ради о 7.000, а не о 3.500 жртава. Већ смо дошли до података да се више од 500 људи са тог списка налази међу живима, да више од 250 особа сахрањених у Поточарима није ни страдало у Сребреници... Да не причам да се сада и родбина страдалих сахрањује у Меморијалном центру, па се и то приказује као доказ колективног злочина који су починили Срби. Нико овде не жели да умањује обим злочина, али желимо да отклонимо манипулације.

Јесте ли покушали да кажете властима у Београду да истина можда није онаква каква је потврђена усвајањем Декларације у парламенту?

- Да смо могли, ми бисмо спречили доношење такве декларације. Није нам ни даље јасно зашто је Србија то учинила и противимо се томе. Не можемо и никада нећемо прихватити да се тај догађај квалификује као геноцид. Нажалост, из оног што је написано у

декларацији Скупштине Србије, то може да се тако тумачи. Са друге стране, не слажемо се са тим што је Србија издвојила једино догађај у Сребреници. Нема никаквог разлога да она буде изузета из контекста читавог ратног дешавања. Зар треба да генерације које долазе на овим просторима обележавају само један догађај као место злочина - Сребреницу? То неће моћи, и у то нас нико, па ни Србија, не може да убеди.

Шта су вам одговорили у врху српске власти када сте покушали да их убедите да не усвајају декларацију због ефеката које би могла да има на статус РС у будућности?

- Речено ми је да је њихов поступак у складу са европским тековинама и у функцији ојачавања европског процеса.

Је ли Београд покушао да вас убеди да поздравите тај чин?

- Мој став био је и остао веома јасан - ако дође неко да понуди Европу у замену за признавање геноцида у Сребреници, ја ћу рећи: хвала вам за Европу! Мојим поступцима неће руководити неки Јелко Кацин, који је упалио рат на Балкану, а сад би да докусури српски народ и Србију. А такав је и предложио Резолуцију о Сребреници у Европском парламенту.

Очекујете ли да друге земље у суседству, пре свих Босна и Хрватска, усвоје сличне документе?

- Никаква резолуција "а ла Сребреница" овде не може да прође, јер Сарајево овде не одлучује. Само папир у ком би се осудио масовни злочин свих страна, против свих вера и нација, може да дође на дневни ред. Овде је неко побио 30.000 Срба. Неко је то урадио! То није била елементарна непогода. Да ли ће тај позив Србије да сви осуде злочине проћи? Мој одговор је - неће! Овде влада стереотип да су Срби монструми и агресори, а муслимани жртве, и тако ће и да остане.

Не верујете ни да ће сусрет Тадића и Силајџића, уз посредство турског

председника, нешто променити?

- Харис Силајџић је у Турској био као приватно лице! Није то сусрет три председника. Силајџић је само трећи члан Председништва БиХ. Он за тај пут није имао одлуку органа у којем седи, а ако одлуке нема, он може само приватно да се дружи са ким год хоће. Његове одлуке и потписи не значе ништа овде.

Интензивно се договара о Самиту у Сарајеву 2. јуна, не би ли се нашао модел за учешће Косова. Смета ли вам што Сарајево у тим преговорима заступа Анкара?

- Улога Турске је све активнија, и то је веома опасна ствар. Понекад неко објашњење Србије за толики дипломатски продор и добијемо, али ни даље не разумемо зашто Србија дозвољава да Турска ојачава своју позицију у односу на БиХ. Изненадио сам се када сам сазнао да је турски амбасадор направио удружење "пријатеља Санџака". То и није баш безазлена прича. Не прихватамо улогу Турске у БиХ ни из историјских разлога. Подсетићу само да је, у време када је турски контингент долазио у мисију, тамошња штампа осванула са насловима, попут "Турски војник поново у Босни". То говори о једној далеко већој амбицији и геостратешком интересу.

Уставни суд одобрио је одржавање референдума којим би се народ у РС питао о одлукама високог представника. Хоћете ли га одржати пре избора у октобру?

- Намера нам је да буде тако. Референдум је наш једини начин да се одбранимо од самовоље високог представника и доношења закона који су на нашу штету. А овде су многи закони донети преко ноћи, из хира једног човека, често и на сам дан истека његовог мандата. Међутим, рок не зависи од нас јер постоји правна процедура која га успорава. После става Уставног суда, треба да донесемо одлуку о расписивању референдума, а онда Бошњаци поново могу да ставе вето, па да цео случај поново иде на суд. Зато датум не можемо да саопшtimo сада, али можемо да кажемо да ће одлука о референдуму бити спроведена 30 дана од одлуке Уставног суда. Спровешћемо референдум тада, па било то и на дан избора.

Иако ово неће бити референдум о статусу РС, у Европи се увелико води полемика да ли се Босна распада. Шта ви кажете?

- Босна је веома тешко одржива. Онај ко жели мир овде, мора да размишља о другим механизмима, уместо насилничког одржавања нечега што не може да се споји. Као уље и вода - цаба их је мешати. Чим престанете да мешате, они се поново разиђу. То је Босна. Не знам како то још неко не види.

Оваква Босна не може да остане?

- Ма, није проблем да остане у неким оквирима. Али, не може да буде унитарна и јака држава. Може да буде само врло, врло лабилна заједница две државе у свом оквиру, од којих је једна Српска. Зато су и кренули у уставне промене по сваку цену, само да би обесмислили РС. А ја поручујем: нећемо то прихватити ни пре, ни после избора! Никада!

Како председничка кампања буде одмицала улога ”громобрана”, у којој се налазите, биће све тежа. Чиниће се све, очигледно, да будете изоловани и приказани као једини ”непослушник” на Балкану...

- Све се чини да се за застој у европским интеграцијама оптуже Милорад Додик и његова партија. Одустали су од прича како ће ме сменили, ухапсити, затворити... Не зато што то више не желе, него зато што немају доказе ни за шта што покушавају да ми подметну: нема проневера, нема криминала, нема ничег... Сада иду на причу о демократији, тражећи је у опозиционим структурама. Сваког дана су овде групе страних амбасадора са једним јединим циљем: да ослабе нашу странку, јер знају да је победити не могу. Намера им је да направе хетерогену владу, којом је лако манипулисати. То би дало крила међународној заједници да настави тамо где је стала када сам ја преузео владу. Али, остаћу громобран!

Оптужујете стране амбасадоре да покушавају да направе другачију структуру власти?

- Тачно се зна који амбасадори то раде. Ми им то у очи и кажемо. Нећемо ћутати. Врло брзо ћемо то рећи. Зна се и ко је рекао Младену Иванићу (кандидат опозиције за члана Председништва) да се удаљи од власти јер ће заузврат бити поштеђен казне од годину и

по дана затвора која га је чекала. Пре петнаестак дана је ослобођен оптужби и већ је поручио да је спреман да призна да је у Сребреници био геноцид. Свеједно, улога опозиционих лидера је још на нивоу статистичке грешке. Ми ћемо само пројурити кроз ове изборе и добити их. Ово је питање опстанка Српске и овај народ то зна. Није реч само о једним изборима.

Хоћете ли променити нешто у вашем наступу који је толико иритантан Сарајеву и добром делу међународне заједнице?

- Немам потребу да се мењам. Моја политика је у складу са најважнијим и највреднијим цивилизацијским начелима. Она није уперена ни против кога. Она брани уставни поредак и овај народ. Давно сам изгубио потребу да се допадам било коме.

Са којим конкретним резултатима идете пред бираче на јесен?

- Највећи аргумент је самоодрживост РС. Захваљујући, пре свега, приватизацији "Телекома", омогућили смо преживљавање у епицентру кризе. Данас на рачунима Српске имамо више од 300 милиона евра. Та средства се чувају за капиталне ствари, за привреду. За три и по године постигли смо номинални раст друштвеног производа од три милијарде марака. Само прошле године имали смо раст индустријске производње 19 одсто. Дobar део јесте остварен захваљујући "Рафинерији", што ће многи рећи, али бисмо и без ње имали раст. Завршавају се сви планирани пројекти путева. До јесени ћемо завршити и 48 километара аутопута. Српска је данас велико градилиште.

Да ли односе са Београдом оптерећује и "случај Ганић". Је ли свеједно где ће му се судити?

- Када председник Србије каже да му је свеједно где ће се судити Ганићу, то у некој апстрактној визији може да звучи разумљиво. Дакле, ако верујете да је судство свуда објективно. Али, овде нема објективног судства. Истог дана када је Тадић дао ту изјаву, председница Суда БиХ је поручила: "Сви смо ми Ганић". И сада неко треба да очекује да ће та председница суда и тај суд да пресуде објективно Ганићу! Тај исти суд је, иначе, наметнут и суди једино Србима! Од 2002. године Србима је досуђено више од 1.500 година казне затвора, а муслиманима само 40. Дакле, Ганићу мора да суди Београд!

Нећу печат на мом народу

Пише: Милорад Додик
уторак, 27 април 2010 23:18

Уосталом, Београд га је тражио, а не Сарајево. И не може Београд одустати од суђења. Може само да се повуче и да каже да га је грешком тражио, па да се предомислио. А Ганић у Сарајеву никад неће бити осуђеник, него херој!